

**Ανακοίνωση Τύπου
Θεσσαλονίκη, 01/04/2013**

Ο Μίσα, δεν ξύπνησε...

Και ενώ η Άνοιξη ήρθε για τα καλά, οι αρκούδες ξύπνησαν και κυκλοφορούν πάλι κανονικά στο Καταφύγιο της Καφέ Αρκούδας –μέχρι και ο Ανδρέας ο γηραιότερος αρκούδος του κόσμου- ο Μίσα δεν βγήκε ποτέ από τη φωλιά του.

Οι φροντιστές και οι βιολόγοι του ΑΡΚΤΟΥΡΟΥ που επιβλέπουν τη συνολική εικόνα του Καταφυγίου της Αρκούδας παρατήρησαν ότι ο Μίσα ήταν η τελευταία αρκούδα που δεν είχε ξυπνήσει σε όλο το Καταφύγιο.

Όταν απομονώθηκαν όλα τα ζώα για να μπορέσουν με όλα τα μέσα ασφαλείας να εισέλθουν στον εσωτερικό χώρο του Καταφυγίου και ως τη φωλιά του Μίσα, εντόπισαν το άψυχο σώμα του ζώου.

Στο ζώο δεν εντοπίστηκε κάποιο τραύμα, ούτε συγκεκριμένη αιτία θανάτου. Ο θάνατος επήλθε περίπου 20 ημέρες νωρίτερα.

Το ζώο απομακρύνθηκε από το Καταφύγιο και η ταφή του έγινε στους μη επισκέψιμους χώρους του Κτηνιατρικού Σταθμού Περίθαλψης Αγριων Ζώων που λειτουργεί ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ στον Αετό της Φλώρινας.

Ο Μίσα ήταν αρκούδα που γεννήθηκε σε ζωολογικό κήπο και μεταφέρθηκε στις εγκαταστάσεις του ΑΡΚΤΟΥΡΟΥ σε πολύ μικρή ηλικία, μαζί με τις 2 αδερφές του αρκούδες, τον καιρό των βομβαρδισμών του Βελιγραδίου.

Με την ευκαιρία του θανάτου του καθώς ο Μίσα γεννήθηκε αιχμάλωτος σε ζωολογικό κήπο και δεν γνώρισε ποτέ την ελευθερία της ζωής στη φύση, ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ δηλώνει άλλη μια φορά την αντίθεσή του στην πρακτική της διαβίωσης και αναπαραγωγής άγριων ζώων σε αιχμαλωσία.

Απευθύνουμε δημόσια έκκληση στον Δήμο Θεσσαλονίκης και στην Αρμόδια Υπηρεσία της Αντιδημαρχίας Ποιότητας Ζωής για την μεταφορά των 2 αρκούδων του Ζωολογικού Κήπου Θεσσαλονίκης στις εγκαταστάσεις του Περιβαλλοντικού Κέντρου του ΑΡΚΤΟΥΡΟΥ.

Πρόκειται για ένα αίτημα που ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ υποβάλλει στο Δήμο Θεσσαλονίκης από το 1995 και εξής. (Συνημμένο θα βρείτε υπόμνημα προτάσεων που συνυπέγραψαν 4 περιβαλλοντικές οργανώσεις και η Κτηνιατρική Σχολή του ΑΠΘ και κατατέθηκε το 2011 στο Δήμο Θεσσαλονίκης).

Ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ συμμετέχει σε δύο διεθνή δίκτυα, το «ENDCAP» για τη λήξη της αιχμαλωσίας των άγριων ζώων και το «EARS» το Ευρωπαϊκό Δίκτυο των Καταφυγίων αιχμάλωτων άγριων ζώων για την βελτίωση της ποιότητας της ζωής των υφιστάμενων αιχμάλωτων άγριων ζώων.

Η είδηση του θανάτου του Μίσα λύπησε πολύ όλους εμάς στον ΑΡΚΤΟΥΡΟ και ανακοινώνουμε την είδηση του θανάτου του στο κοινό καθώς ήταν από τις πιο αγαπημένες και φιλικές αρκούδες για τους επισκέπτες του Καταφυγίου της Καφέ Αρκούδας.

Η ιστορία του Μίσα

Ο Μίσα γεννήθηκε και πέρασε τα πρώτα χρόνια της ζωής του στον Ζωολογικό Κήπο του Βελιγραδίου.

Ο πόλεμος που ξέσπασε στη Γιουγκοσλαβία, το 1999 δημιούργησε μια σειρά από έντονα προβλήματα στη λειτουργία του Ζωολογικού Κήπου -έλλειψη τροφών και κτηνιατρικού υλικού σε συνδυασμό με τον μεγάλο αριθμό ζώων. Οι βομβαρδισμοί μέσα στο Βελιγράδι και η ισχυρή όχληση τρομοκράτησαν τα ζώα και άρχισαν να παρατηρούνται αλλαγές στη συμπεριφορά τους. Μεγάλος ήταν και ο κίνδυνος να θανατωθούν τα ζώα προκειμένου να μην ελευθερωθούν σε περίπτωση βομβαρδισμού του ίδιου του Ζωολογικού Κήπου. Έτσι ο ΑΡΚΤΟΥΡΟΣ αποφάσισε να «υιοθετήσει» τις τρεις πιο νεαρές αρκούδες του Ζωολογικού Κήπου και να τις μεταφέρει στο Περιβαλλοντικό Κέντρο, από τις πρώτες κιόλας μέρες των βομβαρδισμών, στο πλαίσιο της Διαβαλκανικής Συνεργασίας για τη διατήρηση των μεγάλων σαρκοφάγων ζώων και των ορεινών διασυννοριακών περιοχών (Balkan Net).

Ο Μίσα όταν έφτασε στον Κτηνιατρικό Σταθμό ήταν τριών ετών. Δεν είχε ιδιαίτερα προβλήματα υγείας, ήταν όμως φανερά ταλαιπωρημένος, πολύ αδύνατος και φοβισμένος.

Στα επόμενα χρόνια ο Μίσα έγινε ένας πολύ υγιής αρκούδος, με σκούρο καφέ χρώμα και κοντό και πυκνό τρίχωμα. Το σώμα του ήταν μακρύτερο από των άλλων αρκούδων και σχετικά πιο λεπτό και μυώδες. Το προσωπικό του Καταφυγίου τον αποκαλούσε «λουκάνικο» χαριτολογώντας.

Παρά το ότι ήταν δυνατός και γεροδεμένος δεν ήταν καθόλου επιθετικός και συμβίωνε για 13 χρόνια αρμονικά με όλους στους συγκατοίκους του.

Από τις 2 αδερφές του προτιμούσε την παρέα της Μπάρμπαρα που ήταν και πιο ζωηρή σε σχέση με τη Βέσνα. Πολύ αγαπημένη του ήταν και η Τασούλα.

Δεν ήταν καθόλου νωχελικός, αντίθετα έδειχνε να ασχολείται διαρκώς με κάτι: έκανε βόλτες στο χώρο του Καταφυγίου, έτρωγε κάτι, έψαχνε για καρπούς οξιάς, πλησίαζε το φράχτη κ.ά. Το φαγητό του άρεσε πολύ και ήθελε να το απολαμβάνει μόνος. Γι'αυτό μετέφερε τα μήλα του έξω από τις ταϊστρες ώστε να αποφεύγει τις άλλες αρκούδες κατά τη διάρκεια του φαγητού.

Ο Μίσα ήταν πια κοινωνικός και πλησίαζε διαρκώς στην περίφραξη για να δει και να τον δουν οι επισκέπτες του Καταφυγίου.

Αν ζούσε θα ήταν 17 ετών.

Για περισσότερες πληροφορίες: Βάσω Πετρίδου 2310 555920 & 6937422537.